

שבת אני וראיתי
שמלמדים כל מיני
חכמות במכתבים:
מאדריכלות
ועד הנהלת פנקסים,
מפרסומת ועד לקצרות.
אמרת:
**ולא תהא תורה שלמה
שלנו כאחת החכמות
שלהם?**

(נחמה ליבוביץ ז"ל, תשרי תש"ה)

חיבוב התורה על לומדיה

יש להראות ללומד

שאין התורה ספר מן הספרים

שגומרים אותם,

אלא שיש להפוך בה

ולתפוך בה, ששבעים פנים לה

ובכל פעם שאתה חוזר ולומד

אותה, מתגלה פן חדש שבה,

שאין באים עד חקר דבריה

ואין דולים את מימיה.

(נחמה ליבוביץ ז"ל, תשרי תש"ה)

על ידי זה שרומזים
ללומד על מטמונים
שעליו לחפש ולגלות,
על ידי זה שמעמידים
את הלומד לפני שאלות
ובעיות שעליו לפתור,
ע"י כל אלה תפקחנה
עיניהם לראות
את המאור שבתורה.

(נחמה ליבוביץ ז"ל, תשרי תש"ה)

הרי טוב לראות עוד רבים מבני עמנו
מאוחדים בדבר אחד והוא
לימוד התורה והתעמקות בה,
התרפקות על פסוקיה, תיבותיה
ואותיותיה - התעסקות והתעמקות
הבאה לא מתוך צרכים מעשיים,
לא כדי לעשות את התורה קרדום
לחפור בה,

אלא מתוך אהבה אליה ומתוך אותה
הרגשה עמוקה בחשיבותם המכרעת
של דברי תורה

אשר ניתן לה ביטוי במילים:
"כי הם חיינו ואורך ימינו".

מתוך: סיכום ביניים על מפעל הגיליונות -
מכתב שנמצא בעיזבונה של נחמה ליבוביץ ז"ל

מזכרה

פרופ' נחמה ליבוביץ ז"ל

ג' באלול ה'תרס"ה-ה' בניסן ה'תשנ"ז

